

se med forhandlingerne om Vandmiljøplan II, og udvalgsarbejdet vidner om, at det er utroligt kompliceret at forene gode politiske intentioner med de naturlove, som er en fast bestanddel af bondens hverdag.

Mindretallet vil kraftigt opfordre regeringen til at inddrage landbrugserhvervet i de praktiske udformninger af Vandmiljøplan II's regelsæt.

Et *mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling.

Dansk Folkeparti er uenig i de målsætninger i aftalen om Vandmiljøplan II, som ligger til grund for lovforslagene. Vandmiljøplan II pålægger landbruget krav og omkostninger på baggrund af et udgangspunkt, der er diskutabelt, og som Dansk Folkeparti finder forkert. Udgangspunktet for Vandmiljøplanen fra 1987 var en reduktion af markbidraget med 100.000 t kvælstof, hvilket allerede på daværende tidspunkt var meget omdiskuteret, herunder om målet overhovedet var realistisk.

Hovedsigtet med Vandmiljøplan II er, at nitratudledningen fra landbrugsarealerne skal reduceres med 37.000 t. Dansk Folkeparti finder, at kravet dels er teoretisk udregnet og dels ikke tager højde for den nyeste viden om, at de luftbårne kvælstofbidrag til danske farvande menes at være lige så store som den udsivning af kvælstof, der sker fra jorden.

Da Dansk Folkeparti ikke finder udgangspunktet for Vandmiljøplan II korrekt, er det naturligt, at Dansk Folkeparti heller ikke støtter de midler og tiltag, som iværksættes for at nå målet.

1. Kravet om en generel reduktion af gødnings-tilførslen med 10 pct. set i forhold til det driftsoptimale niveau, er efter Dansk Folkepartis opfattelse et urimeligt krav at stille og er en klar politisk diktering af, hvordan landmanden skal drive sin ejendom. Politisk viden overtrumfer landbrugsfaglig viden. Tilmed fastsættes der bøder på forbrug af kvælstofsgødning ud over de sænkede normer.
2. Kravene om en bedre udnyttelse af næringsstofressourcerne ved
 - a) at forøge kvælstofindholdet i husdyrgødningen med 10 pct. frem til midtvejsvurderingen og herefter muligvis øge denne udnyttelse,
 - b) at foretage en justering af harmonikravene

ved bl.a. at gennemtvinge en nedsættelse af dyreenheder pr. ha pr. år fra 2,1 til 1,7 ved udgangen af 2002 for kvæg og,

- c) at der på 6 pct. at bedrifternes omdriftsareal sås en græseftergrøde, som etableres i en kornafgrøde om foråret.

Disse krav finder Dansk Folkeparti er voldsomme indgreb i landmandens hidtidige måde at drive sin bedrift på. Samlet vurderer Dansk Folkeparti kravene vil gøre det vanskeligere for landmanden at få både lyst og glæde ved, men også økonomi i, at drive sin ejendom.

3. Den del af Vandmiljøplan II aftalen, der går på at bruge tæt ved 500 millioner kroner årligt i seks år til genopretning af 16.000 ha vådområder, til 20.000 ha skovrejsning, til omlægning af 170.000 ha til økologisk jordbrug og til aftaler om miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger på 88.000 ha, finder Dansk Folkeparti, er at gå for vidt. I mange konkrete tilfælde vil man kunne have en diskussion om, hvorvidt »naturgenopretning« nu også er naturgenopretning, eller om der i virkeligheden snarere er tale om naturødelæggelse. Smukke og velplejede marker beliggende i f.eks. en ådal, som gennem århundreder har sikret levebrød til en familie og skabt beskæftigelse til egnens befolkning, er i disse år udsat for »naturgenopretning«. Med gennemførelse af Vandmiljøplan II og bevilling af betydelige midler til bl.a. dette område kan Dansk Folkeparti frygte, at endnu flere levedygtige landbrugsarealer tages ud af drift.

Dansk Folkeparti vil dog gerne understrege, at Dansk Folkeparti kan støtte konkrete tiltag til genopretning af naturområder, hvor der f.eks. er sket forurening, ligesom Dansk Folkeparti vil kunne støtte beskyttelse af følsomme drikkevandsområder. Havde sådanne elementer og tiltag stået alene, havde Dansk Folkeparti kunnet stemme for sådanne elementer og tiltag.

Et *andet mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling.

Enhedslistens har følgende bemærkninger til L 55, L 56, L 58 og L 67 samlet kaldet Vandmiljøplan II: